

NUMMER 10 | 15. MAJ 1928 | 77. AARGANG

GØR OPOFRELSE FOR SANDHEDENS SAG

Fra Liahona.

—

Tanken om Opofrelse er forbunden med alle Religioner. Frelsning af den menneskelige Familie er afhængig af Jesu Kristi Opofrelse, som indtager en fremskudt Plads, og rigelige Velsignelser er lovet disse, som frivillig ofrer sig for Retfærdighedens Sag. At Himmelens Velsignelser i alle Tidsaldre er bleven udgydt over de retfærdige som Belønning for de Opofrelser de frivillig har ydet i Guds Tjeneste, fremgaar tydelig af den hellige Skrift. Apostlene og Guds Hellige i tidligere Dage var udsat for store Opofrelser, mange af dem maatte ofre deres Liv for Sandhedens Sag. Men de nød en Glæde, som satte dem istand til at møde Lidelser og Død uden Frygt; thi de havde den Overbevisning, at de skulde komme ud af deres Grave og leve og regere med Frelseren igennem al Evighed. Deres Skæbne var haard, Selvfornægtelse og Opofrelse var deres Lod, de lagde deres Liv, deres jordiske Behageligheder og Velstand

paa Vægtskaalen i Lydighed til det guddommelige Kald, og evig Glæde og Ære vil blive deres.

I disse de sidste Dage lyder det samme Budskab over Jorden, kaldende paa Nationerne for at høre Herrens Ord og vise deres Lydighed til hans Befalinger. De, der modtager det gengivne Evangelium, maa omvende sig fra deres Synder og deres Vildfarelser og afstaa fra de Ting, som deres lavere Natur kræver, for at de kan erholde Styrke og Visdom, samt Herrens Begunstigelse. Naar de trækker sig tilbage fra Menneskenes Kirke og indtræder i Herrens sande Fold, vil de sandsynligvis miste Venskabet af de, som er nær og kær til dem. Mange, som i Virkeligheden kunde ønske at tjene Mesteren synes, at dette Offer er for svært. Nu, Frelseren sagde tydelig, at disse, der er uvillige til at fornægte sig selv for hans og Evangeliets Skyld er ham ikke værdig; men de, som vil forlade alt for hans Navns Skyld, skulde blive belønnet med Hundredfold og med himmelsk Fred og Glæde i dette Liv og med evig Ære og Ophøjelse i hans Faders Rige.

Tusinder af Sidste Dages Hellige, har hørt og antaget Guds Budskab til Verden i de sidste Dage. De overvejede Prisen og den lovede Belønning og valgte at gøre et hvilket som helst Offer, der maatte blive forlangt af dem, for at fremhjælpe deres himmelske Faders Rige. De er alle forenede i at bære det glade Vidnesbyrd, og den Opofrelse, de gjorde for Frelserens Værks Fremme, har bragt dem Velsignelser langt over deres Forventning. De har prøvet i Gerning, at Opofrelser bringer Himmelens Velsignelser. Det rigelige Maal af Glæde og Velstand, som de har nydt og nyder, har mere end betalt dem for enhver Opofrelse, som de har gjort; men ligesom Guds Hellige i fordums Dage, blev de sat paa Prøve. De maatte bestemme sig for, enten at gøre Guds Vilje, eller vandre paa Menneskenes Vej; de bestemte sig for det første, og ved Guds Hjælp sejrede de. Saaledes vil det altid gaa dem, der agter paa Guds Røst og gør hans hellige Vilje.

Som Resultatet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Missionærers Arbejde, er mange Tusinde Folk bleven bekendt med det evige Evangeliums Lærdomme, som er bleven gengivet til Jorden ved Profeten Joseph Smith, og de staar overfor det fremtrædende Spørgsmaal, enten at give Agt paa det himmelske Budskab eller forkaste det. For at kunne tage Bestemmelse om, enten at vandre paa Herrens Vej eller paa den af Mennesker anviste Vej, bør enhver først i ydmyg Bøn henvende sig til Herren om Kundskab til at forstaa, om dette Værk er af Gud. De himmelske Hærskarer er interesseret heri, og vil hjælpe dem, der af et oprigtigt Hjerte antager Evangeliet og adlyder dets Lærdomme. Lad os have i Tanker de mange herlige Løfter Herren har givet for vor Vejledning, og være forvisset om, at der er ingen, som adlyder Evangeliets Kald og fornægter sig selv for Retfærdigheds Skyld, uden at de nyder Herrens Anerkendelse og Støtte, samt Himmelens Velsignelser.

UNGDOMMEN OG TOBAK.

Af *Will H. Brown,* Oakland, Californien.

Uanset deres egen personlige Stilling med Hensyn til Tobak, saa er alligevel mange Fædre stolte af, at deres Sønner ikke bruger Tobak. Man faar et Begreb herom ved at læse, at Borgmester Rolph i San Francisco paa sin Søns enogtyveaarige Fødselsdag forærede ham et Guldur som en Paaskønnelse af, at den unge Mand havde holdt sig fri for Spiritus og Tobak.

Af 2120 unge Mænd, som indmeldtes i Staten Ohio's Universitet ved Begyndelsen af et Undervisningsaar, var der kun 652, der brugte Tobak, altsaa kun omtrent den ene Trediedel. Lad de, der siger: »at alle unge Mænd ryger«, overveje dette Faktum.

Et Andragende, underskrevet af et Tusinde Elever og Lærere i Hojskolen i Pontiac, Mich., som gik ud paa, at det blev forbudt i Byen at sælge Tobak til Drenge og Piger under 21 Aar, blev overrakt Byens Bestyrelse. Som Aarsag til Andragendet blev anfort, at en Undersogelse havde tilkendegivet det Faktum, at Studenter, der var hengivne til Tobak, var Undermaalere i Studering.

Under Forberedelserne til Skoleaarets Begyndelse ved Universitetet i Michigan i Juni 1925 blev Studenterne anmodet om at afholde sig fra at bruge Tobak i Undervisningstiden og i Processioner. Aarsagen til denne Anmodning var, at mange Mennesker Aaret forud skriftlig havde protesteret imod, at saadant fandt Sted.

Som en Opmuntring til de tænkende Unge, der ønsker at faa saa meget som muligt ud af Livet, bemærk dette: Kiowanian Klubben i Santa Ana, Calif., har vedtaget en Beslutning, der forbyder Tobaksrygning ved dens fremtidige Møder. Det er betegnende for Tidernes Omskiftning, naar en Organisation af Købmænd foretager en saadan Handling af fri Villie.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældsterne James C. Ostegarr fra Clifton og Ellis P. Christiansen fra Downey, Idaho, ankom til København den 26. April med S/S »Hellig Olav« efter en meget behagelig Rejse. Vi byder disse Brødre hjertelig velkommen.

BESKIKKELSE.

Ældste James C. Ostegarr er beskikket til at virke i Aalborg og Ellis P. Christiansen i Københavns Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

DØDSFALD I BERGEN.

Broder Dankert Furrebøe, fodt i Bergen den 8. Marts 1899, døde paa Haukelands Hospital den 2. April 1928. Han var den eneste i hele sin familie, som havde annammet Evangeliet. Begravelsen tog sted paa Møllendals Gravkapel den 11. April 1928 under presidium av Forstander James Ericksen. Hele sangkoret var tilstede. President Harold Ericksen holdt talen. Graven var indviet av Forstander Ericksen.

FORANDRINGER I DEN NORSKE MISSION.

Harold Ericksen er løst som president av Bergen Distrikt og flyttet til Oslo Distrikt. James Ericksen er kaldt til at presidere over Bergen Distrikt.

Ældste Richard A. Jørgensen er flyttet fra Oslo til Bergen Distrikt.

Ældsterne Marius A. J. Hall, William Bjørndal og Elias J. Ellefsen er afløst med tilladelse til at reise hjem.

Ældste Hyrum E. Straaberg er flyttet fra Oslo til Trondhjem Distrikt.

Ældste William G. Thulin er flyttet fra Oslo til Bergen Distrikt.

Lorenzo W. Anderson,
President av den Norske misjon.

VÅRKONFERENCEN I TRONDHJEM

den 8. og 9. April 1928.

SØNDAGSSKOLEKONFERENCE

avholdt søndag den 8. April under præsidium av misjonspræsident Lorenzo W. Anderson og ledes av bestyrer John Øien. Bestyrelsesmøte tok sin begyndelse kl. 10 med avsyngelse av sangen »O, du salighetens klippe«. Navne og rapport blev oplæst og vedtat. Bøn av ældste Marius Hall.

Søndagsskolen tok sin begyndelse kl. 10½ under ledelse av bestyrer John Øien og åpnedes med sangen »Hvilken smuk og yndig morgen«. Bøn av præs. Lorenzo W. Anderson. Fortsat med sangen »O, lad os prise Herrens navn«. Sakramentverset blev oplæst av klassen. Nadveren blev administreret av præs. Alonzo Andersen og ældste Magna Eagle. Korlæsningen blev ledet av str. Ester Røkke. Et godt program av barna, bestående av oplæsning, digt og sang, blev utført. Til avveksling blev sangen »Du kan lette hvert et fjed« avsunget. Derefter talte misjonspræs. Lorenzo W. Andeson meget godt til barna, fortalte mange gode eksempler, som skulde være en bøn til dem om at holde sig nær til Herren, og nedbad Herrens velsignelse over alle. Møtet sluttet med sangen »Tak for vor skole«. Taksigelse av forst. Daniel Johnsen. Tilstede 60.

GRENSMØTE

avholdt søndag middag kl. 1 under præsidium av misjonspræs. Lorenzo W. Anderson og ledeces av forstander Daniel Johnsen. Møtet åpnedes med sangen »Hist bak vestens fjerne høie«. Bøn av br. Sverre Kristiansen. Fortsat med sangen »Hav tak for profeten«. Nadveren blev administreret av ældste Magna Eagle og br. Jan Rønning. Forst. Daniel Johnsen ønsket søskende velkommen, og br. Jan Rønnings barn Annie Lorrene blev velsignet av misjonspræsident Lorenzo W. Anderson. Derefte blev tiden overladt til følgende brødre, som bar sine vidnesbyrd om evangeliet: præs. Alonzo Andersen, ældste Magna Eagle, ældste Marius Hall og forstander Daniel Johnsen. Til slutning talte misjonspræsident Lorenzo W. Anderson, som ogsaa foreslog kirkens generalautoriteter til opholdelse i vor tro og bønner, hvilket blev vedtat. Møtet sluttet med sangen »Nu fryd mit hjerte finder«. Taksigelse av br. John Øien. Tilstede 39.

SØNDAG AFTEN KL. 7.

Møte avholdt under præsidium av misjonspræs. Lorenzo W. Anderson og ledeces av distriktspræs. Alonzo Andersen. Møtet

åpnedes med sangen »Vi glædes og frydes«. Bon av br. Bergsvein Aspen. Fortsat med sang av kvartetten »Lad ei dit hjerte tvivle«. Tiden blev benyttet av ældste Marius Hall, som uttalte sit ønske, at vi alle måtte vandre efter evangeliets principper, at vi alle måtte leve slike, vi kunde møtes igjen. Derefter talte forst. Daniel Johnsen, som fremsatte mange gode tanker og bar samtidig sit vidnesbyrd. Også nogen ord fra ældste Magna Eagle. Til avveksling sang kvartetten »Se engang hvor tiden går«. Str. Marit Ingdal deklamerte et stykke »Opstandelsen«. Et musikstykke av hrr. Anders Ingdal. Til slutning talte misjonspræs. Lorenzo W. Anderson. Han talte over det store ansvar, vi hadde overfor vore avdøde, og fortalte mange eksempler angående samme og bar samtidig sit vidnesbyrd. Møtet sluttet med sangen »Velsign, o Gud, dit folk«. Taksigelse av br. Paul Helberg. Tilstede 55.

GRENSKONFERENCE

avholdt mandag aften kl. 8 under præsidium av misjonspræs. Lorenzo W. Anderson og lededes av forstander Daniel Johnsen. Motet åpnedes med sangen »Guds ånd som en ild«. Bon av ældste Marius Hall. Fortsat med sang av kvartetten »Elskte Zion stærkt du stande«. Forstander Daniel Johnsen ønsket soskende velkommen, og tiden blev overladt til præsidentinde for kvindeforeningen str. Anna Rindal, som gav rapport over kvindeforeningens arbeide siden sidste konference, og likeledes br. John Øien for søndagsskolen og br. Bergsvein Aspen for ungdomsforeningen. Derefter fremstod distriktspræs. Alonzo Andersen, som foreslog til opholdelse i vor tro og bønner grenens forskellige organisationer, hvilket blev vedtat. Han foreslog Daniel Johnsen som forstander for Trondhjems gren og br. John Øien som første rådgviger og br. Sverre Kristiansen som anden rådgiver, hvilket blev vedtat. Til slutning talte misjonspræs. Lorenzo W. Anderson, som ogsaa fortalte mange interessante oplevelser, han hadde hat, og talte formanende til søskende og bad dem holde sig nær til Herren.

Motet sluttet med sangen »Priser profeten«. Taksigelse av br. Paul Helberg. Tilstede 36.

FESTLIG SAMMENKOMST.

Som avslutning på konferencen hadde den kvindelige hjælpeforening arrangeret en hyggelig fest, som var under ledelse av forstander Daniel Johnsen. Et godt program, bestående av deklamation, sang og oplæsninger, blev utført, hvorefter servertes chokolade og smørbrød. En liten tid blev git til at leke, og der blev tilbragt en fornøielig tid. Tilstede 41.

Haldis Andersen, sec.

Grundet paa Forsinkelse ved Forsendelsen fra Norge fremkommer disse Konferencereferater først nu.

VÅRKONFERENCEN I BERGEN
den 14., 15. og 16. April.

PRÆSTEDØMSMØTE

avholdtes Lørdag aften kl. 8 under præsidium av misjonspræsident Lorenzo W. Anderson og ledet av distriktspræsident Harold Eriksen. Møtet åpnedes med salmen »Nu Israels Gjenløser«. Bøn av Karl Bjorndahl. Fortsattes med salmen »Morgenen så deilig oprinder pany«. Distriktspræsident Harold Eriksen ønsket alle brødrene hjertelig velkommen. Tiden blev overladt til brødrene at bære deres vidnesbyrd.

Forstander James Eriksen omtalte gjenvordighet, baktalelse og forfølgelsen i sin almindelighet, om prøvelserne, som profeten Josef Smith gjennemgik på grunn av falske brødres efterstrebelse. Omtalte tilslut tilgivelsens ånd og bar sit vidnesbyrd.

Misjonspræsident Lorenzo W. Anderson omtalte præstedømmet, dets storhet og makt, hvorledes Abraham søkte og fik præstedømmet, omtalte nødvendigheten av tilgivelsens ånd og nedbad Herrens fred og velsignelse.

Møtet sluttedes med salmen »Priser profeten«. Taksigelse av Johan Sætrum. Tilstede av præstedømmet var 21 brodre.

SØNDAGSSKOLEKONFERENCEN

begyndte sondag morgen kl. 10½ under præsidium av misjonspræsident Lorenzo W. Anderson og ledet av søndagsskolebestyrer Karl Bjørndahl. Der åpnedes med salmen »Vær velkommen«. Bon av distriktspræsident Harold Eriksen. Fortsattes med salmen »Lad hvert et hjerte frydes«.

Bestyrer Karl Bjorndal ønsket alle velkommen. Forstander Lars Birkeland gav rapport for Haugesund grens søndagsskole, og ældste William Bjørndahl gav rapport for Stavanger grens søndagsskole, og bestyreren for Bergen grens søndagsskole gav en rapport.

Et udmerket program blev utført av barnene, bestående av prolog, sang, deklamasjon, sporsmål og svar.

Misjonspræs. Lorenzo W. Anderson talte om barnets tillid og tro.

Søndagsskolen sluttedes med salmen »Tak for vor skole«. Taksigelse av ældste Elias Eleffsen. Tilstede var 87 voksne og 64 barn.

MEDLEMSMØTE

holdtes kl. 1 under præsidium av misjonspræs. Lorenzo W. Anderson og ledet av distriktspræsident Harold Eriksen. Møtet åpnedes med salmen »Jeg vet, på hvem jeg bygger«. Bøn av distriktspræs. Harold Eriksen, fortsattes med salmen »O Herre, jeg med ydmykt sind«. Nadveren blev administreret av Oluf K. Karlsen og Oscar R. Lindbo.

Præsident Lorenzo W. Anderson foreslog til opholdelse i vor tro og bønner Kirkens ledende mænd samt de præsiderende brødre og søstre i den europæiske og norske misjon og likeledes følgende brødre i Bergens distrikt: Harold Eriksen, James Eriksen, Håkon Jensen, Richard A. Jorgensen, William Bjørndahl og Thomas D. Shortt.

Til avveksling salmen »Jeg føler nu en glæde«.

Misjonærerne blev så kaldt på for å bære sine vidnesbyrd.

Forstander James Eriksen gav opmuntrende ord og gode formaninger.

Misjonspræsident Anderson talte om de avdøde, og hvad vi kunde gjøre for dem.

Sluttedes med salmen »Jorden med sit blomsterflor«. Taksigelse av ældste Richard A. Jørgensen. Tilstede var 56 søsken.

AFTENMØTE KL. 7.

Det blev åpnet med, at koret sang »Guds verk«. Bøn av ældste William Bjørndahl. Fortsattes med sangen »Og jeg så en ny himmel«. Forstander James Eriksen ønsket alle velkommen og kaldte på enhver organisasjons leder, der alle uttalte sin glæde å arbeide for Herrens sak.

Derefter bar brødrene William Bjørndahl og Lars Birkeland sine vidnesbyrd.

Misjonspræsident Lorenzo W. Anderson talte over Josef Smiths syn og bar sit vidnesbyrd.

Koret sang »Jeg tjener Gud«. Taksigelse av ældste Thomas O. Shortt. Koret sang to numre »Opstandelsen« og »Når all min gjerning er forbi«.

MISJONÆRMØTE

blev avholdt mandag formiddag kl. 10 under præsidium og ledelse av misjonspræsident Lorenzo W. Anderson. Åpnedes med salmen »Fader vår på himlens trone«. Bøn av ældste Håkon Jensen. Fortsattes med sangen »O si, hvad er sannhet«. Præsidenten anmodet ældsterne at uttale sine følelser.

Ældste Håkon Jensen, Thomas O. Shortt, Richard A. Jørgensen, Elias Eleffsen, William Bjørndahl, forstander James Eriksen, distriktspræs. Harold Eriksen, alle uttalte sig og omtalte Herrens velsignelse og deres erfaringer i arbeidet.

Misjonspræsidenten talte derefter og berørte forskjellige ting angående administrasjonen i evangeliet.

Distriktspræsidenten overrakte derefter avløsningsbevis til ældste William Bjørndahl, som hadde endt sin misjon.

Ældste Hakon Jensen blev beskikket å arbeide i Stavanger gren, ældste Thomas O. Shortt i Bergens gren og ældste Richard A. Jørgensen til Haugesund.

Møtet sluttedes med salmen »Fryder eder, Zions sønner«. Taksigelse av distriktspræs. Harold Eriksen. Tilstede var 8 ældste.

GRENSMØTE

blev avholdt mandag aften den 16. april kl. 8 under præsidium av misjonspræs. Lorenzo W. Anderson og ledet av forstander James Eriksen. Møtet blev åpnet med at koret sang »O Fader lad mit hjerte få«. Bøn av ældste Elias Eleffsen. Fortsattes med sangen »Nu Israels Gjenløser«. Distriktspræs. Harold Eriksen foreslog til opholdelse i de Helliges tro og bønner James Eriksen som forstander i Bergens gren og likeledes de forskjellige bestyrelser og lærere inden Bergens gren, hvilket blev enstemmig vedtatt.

Forstander James Eriksen gav gode råd, bad oss ha innbyrdes kjærlighet og nedbad Guds velsignelse over søskende og kaldte så på misjonærene, som bar sine vidnesbyrd.

Tiden blev så overlatt til misjonspræsidenten, som omtalte kirkens oprettelse og bad Herren opmuntre de Hellige til trofasthet i evangeliet.

Tilslutt sang koret »Du som dadler«. Taksigelse av str. Dagny Ingebregtsen. Tilstede var 65 søsken og 9 besøkende.

KONFERENCEFESTEN

blev avholdt tirsdag aften kl. 8 som avslutning på den vellykkede konference. Et godt program blev utført, bestående av: sang, deklamasjon, oplæsning, musik og taler. Der blev serveret med chokolade, smørrebrød og kaker. Rundt de festlig dækkede border satt omkring 115 personer.

Barnefesten avholdtes onsdag den 18. april. Et godt program blev utført av barnene, og der blev serveret med chokolade og kaker.

Ella Halvorsen, grensskriver.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

—

(Fortsat fra Side 110.)

Ikke desmindre kan intet i et intelligent Univers helt gaa tabt — som allerede i foregaaende Kapitler er bleven forklaret. Ethvert Menneskes Rekord, indbefattende dets Slægtregister, eksisterer; og paa en eller anden Maade vil den tilvejebringes, førend Jorderigets Arbejde er aldeles fuldendt. Imidlertid behøver man ikke at forvente Hjælp fra andre Hold, førend man selv har anstrengt sig til det yderste i denne Retning; derfor er det magtpaaliggende, at man efter bedste Evne gransker Menneskeslægtens allerede forhaandenværende Stamtavler. Naar Menneskene i kommende Aar har udført alt dette, kan man være forvisset om, at Guderne, som styrer og varetager Jorderigets Anliggender, vil ogsaa komme Mennesket til Undsætning med Hensyn til denne vigtige Del af Frelserarbejdet.

Kirkens Medlemmer følger altsaa med spændt Interesse alt, hvad der vedrører genealogisk Arbejde. Den, der besjæles af Tempelarbejdets Aand, virker naturligvis først og fremmest med stor Nidkærhed for at samle og ordne sit eget Slægtregister. Naar man saa har udført alt muligt i denne Retning, er Vedkommende i Regelen ikke tilfreds med egenkærligt at standse den gode Gerning, men ufortøvet lægger han da an paa at granske andres Stamtavler. Det er klart, at en saadan Kærlighedsgerning øger Troskab mod Familiens Medlemmer og Loyaliteten i det hele taget. I Kirkens Arkiver opbevares med største Omhu alle Optegnelser vedrørende dets Medlemmers genealogiske Historier. Hellige Optegnelser fra gamle Dage viser tydeligt, at naar som helst den sande Kirke har eksisteret paa Jorden, er Genealogien bleven holdt i Hævd, og at i mange Tilfælde nøjagtige Stamtavler er bleven vedligeholdt og omhyggelig opbevaret.

Resultater. Vikarierende Arbejde for de Døde har vidtrækkende Resultater til Følge. Det virker for det første sammen-

bindende for deres Vedkommende, som har levet, saa vel som for dem, der lever paa Jorden. Dette er selvfølgelig i og for sig selv af stor Betydning; men det er tillige muligt paa denne Maade at »vende Fædrenes Hjerter til Bornene og Børnenes Hjerter til deres Fædre«, som Profeten Malakias siger. At alle maa blive i Stand til i Forening at virke for hinanden gensidigt, er i Virkeligheden den store, oprindelige Plans Hovedprincip.

Den inderlige Broderskabsaand, der i saa fuldt Maal giver sig til Kende ved den Kærlighedsgerning, man med en saadan Beredvillighed udfører for de Dode, kan ligeledes overføres paa det daglige Liv hos de Levende. Dersom man kan betragte det som en Nødvendighed at udføre saa meget Arbejde og at anvende saa megen Tid og Energi samt i det hele taget at drage Omsorg for de Dodes Frelse, hvor meget mere skulde man ikke ønske at hjælpe og elske de Levende samt yde dem den Bistand, de trænger til? De Levendes Velfærd maa dog ikke være Menneskets fornemste Opgave. For saa vidt man sætter dette Princip i Udovelse i det daglige Liv, er det ensbetydende med, at man er besjælet af Selvfornægtelse og stedse er en anden behjælpelig. Hvor som helst saadanne Folelser raader, kan de Anstrengelser, man lægger for Dagen for de Dodes Frelse, ingenlunde anses som spildt Umage.

Stedfortrædende Arbejde for de Dode er uden Tvivl en sindbilledlig Fremstilling af den store, universale Lov, at alt, der henhører til Universet, skrider fremad i Forening, ikke enkeltvis eller hver for sig. Dette Princip er af meget stor Betydning for de Levende i deres daglige Liv; ja, det kan betragtes som et af de største Principper, der bidrager til almindelig Anerkendelse af Menneskets Broderskab og Broderkærligheden i det hele taget.

ÆGTESKAB.

Vi Mennesker, der for nærværende bebor Jorden, er ikke de sidste Aander, der er bestemt til at betræde den jordiske Løbebane. Nej, der er endnu utallige ufødte Aander, som afventer

Tiden, naar de kan opnaa at nyde det Privilegium at modtage deres jordiske Legemer og lære Jordelivets Glæder og Sorger at kende. De Levende — især de, der fatter og forstaar den oprindelige store Plans Betydning — bør saaledes ikke blot henvende deres Opmærksomhed paa dem selv og paa de Hedengangne. De maa ogsaa nære Interesse for Aanderne, der med Længsel venter paa Anledning til at blive iført jordiske Tabernakler.

Konsegenskaber evigvarende. Som allerede bemærket, er Konsegenskaben et evigtvarende Princip. Kønsforholdet, eller hvad der kan betragtes som svarende dertil, har altid eksisteret og vil for evigt vedblive. Altsaa, eftersom Kønsforholdet repræsenterer en evig Tilstand, er Formeringen en med Naturen overensstemmende, evig Nødvendighed. Vi blev saaledes af Gud, Faderen, givne Liv i Aandeverdenen, og senere blev vi fødte i denne Verden, som vi nu hører til.

Aanderne, der venter. I Overensstemmelse med den »store Plan« vil alle de Aander, der i det himmelske Raad antog Kristus, med Tiden komme frem paa Jorden, iførte dødelige Legemer. Alle disse Aander maa nødvendigvis komme til Verden som Børn. For Menneskeracens Vedbliven er det derfor en ædel om ikke den fornemste Hensigt, henhørende til Jordelivet, at avle Børn og paa en passende Maade at opdrage dem, indtil de naar Modenhedsalderen. De endnu ufødte Aander afventer uden Tvivl med Haab og stor Taalmodighed, at den Dag skal oprinde, da Anledningen til at naa Jorden bliver given til dem — naar det skal blive dem forundt at tage dette saa vigtige Skridt fremad paa Udviklingens Bane — et herligt Privilegium, som disse Aander, formedelst deres retfærdige aandelige Levnet og Annammelsen af sande Principper er berettiget til at nyde.

Betydningen af det første Bud. Denne Læresætning tydeliggør Hensigten med det første Bud, der blev givet Menneskene: »Vorder frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden.« Det er ikke blot for Menneskenes Glæde og Tilfredsstillelse, med Muligheden for at avle Børn, at Kønsforholdet eksisterer paa

Jorden, men ligeledes for den store, evige Plans Fuldfyldelse. Det er ligefrem en Pligt, der nødvendigvis paahviler alle gifte Personer, der lever paa Jorden, at de bringer Børn til Verden. At formere sig er Menneskets største, helligste og mest nødvendige Mission, hvad Aanderne, der venter paa at iklæde sig jordiske Tabernakler angaar. Set i den evige Frelsningsplans Lys bliver Fader- og Modernavnet forherliget. (Fortsættes.)

SLÆGTKÆDEN.

Idet jeg vandrer ad ensom Vej,
hvor Fædres Spor have staaet,
og tænker paa alle de Led efter Led
af Slægten, som her have gaaet;
paa hele dens Række gennem Tiden ned,
en Kæde, et bindende Baand,
paa alle i Kæden, der leved og stred,
til dem, jeg her rakte min Haand.

Da vækkes mig i Sindets Dyb,
som skjult et nynnende Væld;
det hvisker stille, sagte myg
og dirrer min ganske Sjæl.
Det er som Grundakkorden til,
da Slægtens Kæde blev tvunden,
at om man ydmygt lytte vil,
man lytter til det, der er runden.

Det er, som droges jeg stille hen
i Slægtens svundne Liv og Færd,
mens Vinden stemmer min Mindestreng
og gør min Vandring endnu mere kær.
Aartusinder mumler af Ældet frem
om Menneskeslægter og Skaberheden,
og røber vor Jord som Forgængelsens Hjem,
mens Tiden suser imod Evigheden.

Ja Slægt, jeg længes at gribe
din Kæde og knytte den frem
mod Maalet, der evigt vil stige
fra lave til højere, lysere Hjem.
Saa lad mig, Fader, forstaa min Tid
og »den stille, hviskende Stemme«,
at jeg maa hverve ved Visdoms Flid,
at ej jeg skal savnes derhjemme.

J. C. M. Carlsen.

SONDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Juni 1928.

Korlektie:

8. Vi tror, at Bibelens Indhold er Guds Ord, for saa vidt som det er rigtigt oversat. Vi tror ogsaa, at Mormons Bogs Indhold er Guds Ord.

Nadververs:

Maa vi for stedse mindes dig,
Som Døden for os led
I Smerte stor paa Kalvari,
Og dig prise i al Evighed.

Hvad gavner det, mine Brødre! om nogen siger, han har Troen, men har ikke Gerninger? mon den Tro kan frelse ham?

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.